

מב:

	עין משפט
ג	א א מ״י פ״ב מהלכות סנהדרין הלכה ג סגנו ענין נח:
ב	ב ב מ״י שם פ״יג הלכה א סגנו שם:
ג	ג נמ״י פ״ו מהל' מעשה הקרבנות הל' ב:]
ד	ד נמ״י פ״ג מהל' פרה הלכה א:]

רבינו חננאל

פ"ו נגמר הדין מוציאין אותו לסקלו כו'. ואקשי' וכי בית הסקילה חוץ לב"ד הוה והתניא בית הסקילה היה חוץ לשלש מחנות ושנין אי מודמנא מילתא ונפק בי דינא חוץ לג' מחנות מרחקתין לבית הסקילה טפי חוץ (למחנות) [לב"ד] כי היכא דלא לימחוי בי"ד רוצחים ומנא לן דבית הסקילה היה חוץ לג' מחנות דת"ר הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וכתיב בפרים הנשרפין אל מחוץ למחנה מה להלן חוץ לג' מחנות דכתיב בפר כהן משיח את מחוץ למחנה ובפר העדה כתיב אל מחוץ למחנה וכתיב בדרשן הנשרפים מה להלן כתיב ביה אשר ישחט אל מחוץ למחנה ואינו אלא מחוץ למחנה אחת ואמרין מסתברא מפרים הנשרפים הוה לי' למילף שכן יש בהן הוציא אל מחוץ למחנה כשם שכתיב במקלל ובשוחט חוץ אין כתיב בו הוצא ועוד פר כהן משיח מבשריו לעבורא שאין חוטא מקריב לכפר הלא תראה ביום הכפורים חטאתו ואתר כך חטאת העם ומכפר חטאתו ומקלל מיתתו מכפרת כדכתיב ולארי לא יכופר בדם אשר שופך בה כי אם בדם שופכו ומכשירו וי"א מדכתיב בפר העדה ומכיו זקני העדה את ידיהם ובמקלל כתיב ומסכו כל השומעים את ידיהם הנה זה מכשיר וזה מכשיר והיא הסמיכ' וכן פר העדה מכפר וחייב מיתת ב"ד מכפירין ודחיין אדרבה משוחט חוץ הוה ליה למילף שכן המקלל אדם והשוחט חוץ אדם כמותו לאפוקי פרים דבהמות ניהו וזה חוטא וזה חוטא והפרים לא חטאו: וזה נשמות וניטלת המקלל וזה נשמותו וניטלת השוחט חוץ שהוא בכרת לאפוקי פרים שבשרם נשרף. וכן המקלל ושוחט חוץ איך בהן פיגול. ואסיק' מכשיר ממכשיר עדיף ליה ושאר השמועה

בית הסקילה היתה חוץ לִשְׁלֹשׁ מחנות. היינו צירושלים לאיכא שלש מחנות וצחי דינין שכל עיר ועיר היתה צית הסקילה חוץ לעיר כדפ' הקונטרס והיינו משום דכל עיירות המוקפות חומה יס להן דין מחנה ישראל כדמתן בפרק קמא דכלים: **כ**י היכי דלא יתחזו בית דין רוצחים. אמאי דמרחיקין רחוק מצ"ד צית הסקילה יהיב טעמא כדפ"ה אבל חוץ לב"ד קרא קא דריש צמתת' הולא את המקלל והא דלמר צפ' נערה שנתפתתה (כמוצת דף מד. ומה: ושס"א) נערה המאורסה שאין לה פתח צית אז ועוצד ע"ו צעיר שרוצה נכרים סוקלין אותם על פתח צית דין שאני התם דכתיב שערין וכיון דלא אפשר מוקמינן אשער צ"ד והאי דלא יליף שאר נסקלין מהתם דנצעי שערין דללמא הוו להו נערה המאורסה ועוצד ע"ו שני כמוצים הנאים כאחד ועוד הא כתיב הולא כדמתן צמתתינן:

ונאמר בפרים הנשרפים. תימה והא בקדשים דבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד צגורה שזה ואיכא למי"ד בפרק איהו מקומן (וצמים דף ג.) דבתר המלמד אוליין כיון דמלמד קדש אע"ג דלמד חול והיא גופה תימה צפר העדה מנא לן כיון דפר כהן משיח לא גמר אלא מהיקישא דדשן ולמאן דגמר בסוף איהו מקומן (שם דף קז טו.) הימנו ודבר אחר א"ש דלאגב דגמרינן ההוא מחנה שכתוב בו צהדיא גמרינן מיניה אחריי':
שבן אדם. דמוך למחנה דשחוטיו חוץ אלאס קאי כדפ"ה מיהו אע"ג דהיינו ודאי פשטיה דקרא מ"מ אס עמד בחוץ והכניס ידו לפנים ושטט או ששטט צסקין ארוכה שחיטתו כשירה כדאמרינן פרק שני דוצחים (דף לב.) וצריש חולין (דף ב:) ואס עמד בפנים והשטי' ידו בחוץ ושטט בחוץ חייב דלאו צשוחט מילא מילתא אלא צצהמה דקדשים דקיימא בחוץ: **פיגול**. הא דלא נקט נותר וטמא דלא חשיב אלא מידי דשייך בהולאת מחנה מיהו קשה דלא חשבו פסול יולא':

מישה היבא הוה יתיב. וא"ת כל הני דפריס למה לי וי"ל דלא תימא יניף משחוטיו חוץ דקדשים מקדשים:

^{לא}

למחנה ישראל האי מיבעי

נגמר הדין פרק ששי סנהדרין

בית הסקילה היתה חוץ לִשְׁלֹשׁ מחנות. היינו צירושלים לאיכא שלש מחנות וצחי דינין שכל עיר ועיר היתה צית הסקילה חוץ לעיר כדפ' הקונטרס והיינו משום דכל עיירות המוקפות חומה יס להן דין מחנה ישראל כדמתן בפרק

כי היכי דלא יתחזו בית דין רוצחים. אמאי דמרחיקין רחוק מצ"ד צית הסקילה יהיב טעמא כדפ"ה אבל חוץ לב"ד קרא קא דריש צמתת' הולא את המקלל והא דלמר צפ' נערה שנתפתתה (כמוצת דף מד. ומה: ושס"א)

נערה המאורסה שאין לה פתח צית אז ועוצד ע"ו צעיר שרוצה נכרים סוקלין אותם על פתח צית דין שאני התם דכתיב שערין וכיון דלא אפשר מוקמינן אשער צ"ד והאי דלא יליף שאר נסקלין מהתם דנצעי שערין דללמא הוו להו נערה המאורסה ועוצד ע"ו שני כמוצים הנאים כאחד ועוד הא כתיב הולא כדמתן צמתתינן:

ונאמר בפרים הנשרפים. תימה והא בקדשים דבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד צגורה שזה ואיכא למי"ד בפרק איהו מקומן (וצמים דף ג.) דבתר המלמד אוליין כיון דמלמד קדש אע"ג דלמד חול והיא גופה תימה צפר העדה מנא לן כיון דפר כהן משיח לא גמר אלא מהיקישא דדשן ולמאן דגמר בסוף איהו מקומן (שם דף קז טו.) הימנו ודבר אחר א"ש דלאגב דגמרינן ההוא מחנה שכתוב בו צהדיא גמרינן מיניה אחריי':

שבן אדם. דמוך למחנה דשחוטיו חוץ אלאס קאי כדפ"ה מיהו אע"ג דהיינו ודאי פשטיה דקרא מ"מ אס עמד בחוץ והכניס ידו לפנים ושטט או ששטט צסקין ארוכה שחיטתו כשירה כדאמרינן פרק שני דוצחים (דף לב.) וצריש חולין (דף ב:) ואס עמד בפנים והשטי' ידו בחוץ ושטט בחוץ חייב דלאו צשוחט מילא מילתא אלא צצהמה דקדשים דקיימא בחוץ: **פיגול**. הא דלא נקט נותר וטמא דלא חשיב אלא מידי דשייך בהולאת מחנה מיהו קשה דלא חשבו פסול יולא':

מישה היבא הוה יתיב. וא"ת כל הני דפריס למה לי וי"ל דלא תימא יניף משחוטיו חוץ דקדשים מקדשים:

^{לא}

למחנה ישראל האי מיבעי

נגמר הדין *מוציאין אותו לסוקלו בבית הסקילה היה חוץ לבית דין ^(א) שנאמר י הוצא את המקלל אחד עומד על פתח בית דין והסודרין בידו וסוס רחוק ממנו כדי שיהא רואהו אומר אחד יש ללמד ^(ב) עליו זכות הלה מניף בסודרין והסוס רץ ומעמידן ואפילו הוא אומר יש לי ללמד על עצמי זכות מחזירין אותו אפילו ארבע וחמש פעמים ובלבד שיש ממש בדבריו: **גב'** ובית הסקילה חוץ לב"ד הוה ותו לא והא תניא בית הסקילה היה חוץ לשלש מחנות אין כדקאמרת והא דקתני הכי נפקא מינה דאי נפיק בי דינא ויתיב חוץ לשלש מחנות עבדינן בית הסקילה חוץ לב"ד כי היכי דלא מיתחזי ב"ד רוצחין א"ג כי היכי דתיהוי ליה הצלה מנהני מילי דת"ר הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה חוץ לג' מחנות אתה אומר חוץ לג' מחנות או אינו אלא חוץ למחנה אחת נאמר כאן מחוץ למחנה ונאמר בפרים הנשרפין חוץ למחנה מה להלן ^א חוץ לשלש מחנות והתם מנלן ^א דרתנו רבנן ^ב והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה חוץ לשלש מחנות אתה אומר חוץ לשלש מחנות או אינו אלא חוץ למחנה אחת כשהוא אומר ^א אל מחוץ למחנה בפר העדה שאין ת"ל שהרי כבר נאמר ^א וישרף אותו כאשר שרף את הפר הראשון ליתן לו מחנה שניה וכשהוא אומר ^א אל מחוץ למחנה בדרשן שאין ת"ל שהרי כבר נאמר ^ב על שפך הדרשן ישרף ליתן לו מחנה שלישית ולילף משחוטיו חוץ מה להלן חוץ למחנה אחת אף כאן חוץ למחנה אחת מסתברא מפרים הנשרפין ה"ל למילף שכן הוצא אל מחוץ למחנה מכשיר ומכפר אדרבה משחוטיו חוץ ה"ל למילף שכן אדם חוטא בנשמה פיגול *מכשיר ממכשיר עדיף ליה רב פפא אמר משה היבא הוה יתיב במחנה לוייה ואמר ליה רחמנא י הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה חוץ למחנה לוייה ^א ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה חוץ למחנה חוץ ליה לעשייה עשייה בהדיא כתיבא ובני

נגמר הדין. לחוצה: **מוציאין אותו לסקלו**. אידי דסקילה רישא דכולהו ארבע מיתות היא מפרש מילי דידה צרישא והדר מפרש שארא צפירקין דלקמן כסדר: **חוץ לנים דין**. רחוק מצית דין קצת: **שנאמר הולא**. אלמא לאו צמקוס הועד קטלוהו: **והסודרין צידו**. לקמיה מפרש למאי מיבעי:

והסוס רחוק ממנו כדי שיהא. אלס רוכב על סוס ונמשך על גז צית הסקילה שיהא קרוב לרדוף אחר הנסקלין ומנלי ומתרחק מזה שהסודרין צידו מלא עיניו וצלצד שיוכל לראותו אס יניף צסודרין: **אמר אחד**. מצ"ד יס לי ללמד עליו זכות: **הלא**. העומד על הפתח ורוכב הסוס היה מכיר בו והוא רץ אחר המנהיגים ומעמידן עד שיחקרו צ"ד אס יהא טעס דצבריו של זה: **ולנדר שיהא ממש צצבריו**. קצת ראהי הדומה לזכות. וצגמרא' פריך מנא ידעי הך סוקלין אס יס ממש דצבריו והלא לא מלמדיס הס: **גב'** **וצים הסקילה חוץ לנים דין**. הוא דצעין אבל חוץ לשלש מחנות לא צעין: **חוץ לשלש מחנות**. צירושלים הוא דשייך למימר דליכא עורה מחנה שכניה והר הצית מחנה לוייה וכל העיר מחנה ישראל וצבתו דנים צצכל עיר ועיר נמי הוי צית הסקילה חוץ לעיר דומיא דירושלים: ומשני נ"מ. מדמתן חוץ לצית דין: **דאי נפיק צי דינא**. וקצעי מקוס הוועד שלהס חוץ לעיר כגון שמי סנהדרלות קטנות שהיו צירושלים אחת על פתח העורה ואחת יושב על פתח הר הצית וכן כל שאר עיירות אי קצעי מקומן חוץ לחומה צצדין צית הסקילה חוץ לב"ד רחוק מהן: **כי היכי דלא ליתסחי צים דין רוצחין**. דגנאי הדבר דמתן (מכות דף טז.) סנהדרין ההורגת פעס אחת צצצוע נקראת חבלנית וכל שכן אס יהיה קרוב למקומן מיחיו מקוס איצוד נפשות: **אי נמי**. לכך היו מרחיקין צית הסקילה כדי שתאז שעות לסקילה צחורך הדך וצמוך כך ימנא אחד ראהי של זכות וינילחו ויחיוורוהו ותיסוי ליה הללה: **מנא הני מילי**. דצית הסקילה חוץ לשלש מחנות: **פריס הנשרפים**. פר העלס דבר של ציצוד ופר כהן משיח שאינן נאכלין אלא נשרפין כדכתיב והוליא את כל הפר אל מחוץ למחנה וגו': שאין פ"ל אין אנו למידיס ממנו כלוס שהרי כבר נאמר כאשר שרף את הפר הראשון של משיח וצההוא כבר נאמרי' אל מחוץ למחנה ומה צא זה ללמדנו אלא ליתן להס מחנה שנייה: **וכשהוא אומר אל מחוץ**

למחנה חוץ לעיר דומיא דירושלים: ומשני נ"מ. מדמתן חוץ לצית דין: **דאי נפיק צי דינא**. וקצעי מקוס הוועד שלהס חוץ לעיר כגון שמי סנהדרלות קטנות שהיו צירושלים אחת על פתח העורה ואחת יושב על פתח הר הצית וכן כל שאר עיירות אי קצעי מקומן חוץ לחומה צצדין צית הסקילה חוץ לב"ד רחוק מהן: **כי היכי דלא ליתסחי צים דין רוצחין**. דגנאי הדבר דמתן (מכות דף טז.) סנהדרין ההורגת פעס אחת צצצוע נקראת חבלנית וכל שכן אס יהיה קרוב למקומן מיחיו מקוס איצוד נפשות: **אי נמי**. לכך היו מרחיקין צית הסקילה כדי שתאז שעות לסקילה צחורך הדך וצמוך כך ימנא אחד ראהי של זכות וינילחו ויחיוורוהו ותיסוי ליה הללה: **מנא הני מילי**. דצית הסקילה חוץ לשלש מחנות: **פריס הנשרפים**. פר העלס דבר של ציצוד ופר כהן משיח שאינן נאכלין אלא נשרפין כדכתיב והוליא את כל הפר אל מחוץ למחנה וגו': שאין פ"ל אין אנו למידיס ממנו כלוס שהרי כבר נאמר כאשר שרף את הפר הראשון של משיח וצההוא כבר נאמרי' אל מחוץ למחנה ומה צא זה ללמדנו אלא ליתן להס מחנה שנייה: **וכשהוא אומר אל מחוץ**

למחנה חוץ לעיר דומיא דירושלים: ומשני נ"מ. מדמתן חוץ לצית דין: **דאי נפיק צי דינא**. וקצעי מקוס הוועד שלהס חוץ לעיר כגון שמי סנהדרלות קטנות שהיו צירושלים אחת על פתח העורה ואחת יושב על פתח הר הצית וכן כל שאר עיירות אי קצעי מקומן חוץ לחומה צצדין צית הסקילה חוץ לב"ד רחוק מהן: **כי היכי דלא ליתסחי צים דין רוצחין**. דגנאי הדבר דמתן (מכות דף טז.) סנהדרין ההורגת פעס אחת צצצוע נקראת חבלנית וכל שכן אס יהיה קרוב למקומן מיחיו מקוס איצוד נפשות: **אי נמי**. לכך היו מרחיקין צית הסקילה כדי שתאז שעות לסקילה צחורך הדך וצמוך כך ימנא אחד ראהי של זכות וינילחו ויחיוורוהו ותיסוי ליה הללה: **מנא הני מילי**. דצית הסקילה חוץ לשלש מחנות: **פריס הנשרפים**. פר העלס דבר של ציצוד ופר כהן משיח שאינן נאכלין אלא נשרפין כדכתיב והוליא את כל הפר אל מחוץ למחנה וגו': שאין פ"ל אין אנו למידיס ממנו כלוס שהרי כבר נאמר כאשר שרף את הפר הראשון של משיח וצההוא כבר נאמרי' אל מחוץ למחנה ומה צא זה ללמדנו אלא ליתן להס מחנה שנייה: **וכשהוא אומר אל מחוץ**

למחנה חוץ לעיר דומיא דירושלים: ומשני נ"מ. מדמתן חוץ לצית דין: **דאי נפיק צי דינא**. וקצעי מקוס הוועד שלהס חוץ לעיר כגון שמי סנהדרלות קטנות שהיו צירושלים אחת על פתח העורה ואחת יושב על פתח הר הצית וכן כל שאר עיירות אי קצעי מקומן חוץ לחומה צצדין צית הסקילה חוץ לב"ד רחוק מהן: **כי היכי דלא ליתסחי צים דין רוצחין**. דגנאי הדבר דמתן (מכות דף טז.) סנהדרין ההורגת פעס אחת צצצוע נקראת חבלנית וכל שכן אס יהיה קרוב למקומן מיחיו מקוס איצוד נפשות: **אי נמי**. לכך היו מרחיקין צית הסקילה כדי שתאז שעות לסקילה צחורך הדך וצמוך כך ימנא אחד ראהי של זכות וינילחו ויחיוורוהו ותיסוי ליה הללה: **מנא הני מילי**. דצית הסקילה חוץ לשלש מחנות: **פריס הנשרפים**. פר העלס דבר של ציצוד ופר כהן משיח שאינן נאכלין אלא נשרפין כדכתיב והוליא את כל הפר אל מחוץ למחנה וגו': שאין פ"ל אין אנו למידיס ממנו כלוס שהרי כבר נאמר כאשר שרף את הפר הראשון של משיח וצההוא כבר נאמרי' אל מחוץ למחנה ומה צא זה ללמדנו אלא ליתן להס מחנה שנייה: **וכשהוא אומר אל מחוץ**

למחנה חוץ לעיר דומיא דירושלים: ומשני נ"מ. מדמתן חוץ לצית דין: **דאי נפיק צי דינא**. וקצעי מקוס הוועד שלהס חוץ לעיר כגון שמי סנהדרלות קטנות שהיו צירושלים אחת על פתח העורה ואחת יושב על פתח הר הצית וכן כל שאר עיירות אי קצעי מקומן חוץ לחומה צצדין צית הסקילה חוץ לב"ד רחוק מהן: **כי היכי דלא ליתסחי צים דין רוצחין**. דגנאי הדבר דמתן (מכות דף טז.) סנהדרין ההורגת פעס אחת צצצוע נקראת חבלנית וכל שכן אס יהיה קרוב למקומן מיחיו מקוס איצוד נפשות: **אי נמי**. לכך היו מרחיקין צית הסקילה כדי שתאז שעות לסקילה צחורך הדך וצמוך כך ימנא אחד ראהי של זכות וינילחו ויחיוורוהו ותיסוי ליה הללה: **מנא הני מילי**. דצית הסקילה חוץ לשלש מחנות: **פריס הנשרפים**. פר העלס דבר של ציצוד ופר כהן משיח שאינן נאכלין אלא נשרפין כדכתיב והוליא את כל הפר אל מחוץ למחנה וגו': שאין פ"ל אין אנו למידיס ממנו כלוס שהרי כבר נאמר כאשר שרף את הפר הראשון של משיח וצההוא כבר נאמרי' אל מחוץ למחנה ומה צא זה ללמדנו אלא ליתן להס מחנה שנייה: **וכשהוא אומר אל מחוץ**

למחנה חוץ לעיר דומיא דירושלים: ומשני נ"מ. מדמתן חוץ לצית דין: **דאי נפיק צי דינא**. וקצעי מקוס הוועד שלהס חוץ לעיר כגון שמי סנהדרלות קטנות שהיו צירושלים אחת על פתח העורה ואחת יושב על פתח הר הצית וכן כל שאר עיירות אי קצעי מקומן חוץ לחומה צצדין צית הסקילה חוץ לב"ד רחוק מהן: **כי היכי דלא ליתסחי צים דין רוצחין**. דגנאי הדבר דמתן (מכות דף טז.) סנהדרין ההורגת פעס אחת צצצוע נקראת חבלנית וכל שכן אס יהיה קרוב למקומן מיחיו מקוס איצוד נפשות: **אי נמי**. לכך היו מרחיקין צית הסקילה כדי שתאז שעות לסקילה צחורך הדך וצמוך כך ימנא אחד ראהי של זכות וינילחו ויחיוורוהו ותיסוי ליה הללה: **מנא הני מילי**. דצית הסקילה חוץ לשלש מחנות: **פריס הנשרפים**. פר העלס דבר של ציצוד ופר כהן משיח שאינן נאכלין אלא נשרפין כדכתיב והוליא את כל הפר אל מחוץ למחנה וגו': שאין פ"ל אין אנו למידיס ממנו כלוס שהרי כבר נאמר כאשר שרף את הפר הראשון של משיח וצההוא כבר נאמרי' אל מחוץ למחנה ומה צא זה ללמדנו אלא ליתן להס מחנה שנייה: **וכשהוא אומר אל מחוץ**

למחנה חוץ לעיר דומיא דירושלים: ומשני נ"מ. מדמתן חוץ לצית דין: **דאי נפיק צי דינא**. וקצעי מקוס הוועד שלהס חוץ לעיר כגון שמי סנהדרלות קטנות שהיו צירושלים אחת על פתח העורה ואחת יושב על פתח הר הצית וכן כל שאר עיירות אי קצעי מקומן חוץ לחומה צצדין צית הסקילה חוץ לב"ד רחוק מהן: **כי היכי דלא ליתסחי צים דין רוצחין**. דגנאי הדבר דמתן (מכות דף טז.) סנהדרין ההורגת פעס אחת צצצוע נקראת חבלנית וכל שכן אס יהיה קרוב למקומן מיחיו מקוס איצוד נפשות: **אי נמי**. לכך היו מרחיקין צית הסקילה כדי שתאז שעות לסקילה צחורך הדך וצמוך כך ימנא אחד ראהי של זכות וינילחו ויחיוורוהו ותיסוי ליה הללה: **מנא הני מילי**. דצית הסקילה חוץ לשלש מחנות: **פריס הנשרפים**. פר העלס דבר של ציצוד ופר כהן משיח שאינן נאכלין אלא נשרפין כדכתיב והוליא את כל הפר אל מחוץ למחנה וגו': שאין פ"ל אין אנו למידיס ממנו כלוס שהרי כבר נאמר כאשר שרף את הפר הראשון של משיח וצההוא כבר נאמרי' אל מחוץ למחנה ומה צא זה ללמדנו אלא ליתן להס מחנה שנייה: **וכשהוא אומר אל מחוץ**

למחנה חוץ לעיר דומיא דירושלים: ומשני נ"מ. מדמתן חוץ לצית דין: **דאי נפיק צי דינא**. וקצעי מקוס הוועד שלהס חוץ לעיר כגון שמי סנהדרלות קטנות שהיו צירושלים אחת על פתח העורה ואחת יושב על פתח הר הצית וכן כל שאר עיירות אי קצעי מקומן חוץ לחומה צצדין צית הסקילה חוץ לב"ד רחוק מהן: **כי היכי דלא ליתסחי צים דין רוצחין**. דגנאי הדבר דמתן (מכות דף טז.) סנהדרין ההורגת פעס אחת צצצוע נקראת חבלנית וכל שכן אס יהיה קרוב למקומן מיחיו מקוס איצוד נפשות: **אי נמי**. לכך היו מרחיקין צית הסקילה כדי שתאז שעות לסקילה צחורך הדך וצמוך כך ימנא אחד ראהי של זכות וינילחו ויחיוורוהו ותיסוי ליה הללה: **מנא הני מילי**. דצית הסקילה חוץ לשלש מחנות: **פריס הנשרפים**. פר העלס דבר של ציצוד ופר כהן משיח שאינן נאכלין אלא נשרפין כדכתיב והוליא את כל הפר אל מחוץ למחנה וגו': שאין פ"ל אין אנו למידיס ממנו כלוס שהרי כבר נאמר כאשר שרף את הפר הראשון של משיח וצההוא כבר נאמרי' אל מחוץ למחנה ומה צא זה ללמדנו אלא ליתן להס מחנה שנייה: **וכשהוא אומר אל מחוץ**

^{ובני}

מסורת הש"ס

^(א) [לקמן נב.] (ב) [ג] ינ"י סדר המשנה לי ללמד.] (ג) יומא סת. וצמים קה.; (ד) [לקמן מג.], (ה) [ויקרא ד, ו] [ג"ל על, ו] ישחט מחוץ למחנה ומחוץ כלי' כש"ל וע"ש, (ח) [נ"ש שכתבו גד"ה על פתח בלופן אחת].

תורה אור השלם

1. הוציא את המקלל אל מחוץ למחנה וקמכו כל השמעים את יידיהם על ראשו ונגמנו אותו כל הקעדה: ויקרא כד יד
2. והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדרשן ושרוף אותו על עצים באש על שפך הדרשן ושרוף:

ויקרא ד יב
3. והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרוף אותו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: ויקרא כד כא
4. ופשט את בגדיו וקבש בגדים אחרים והוציא את הדרשן אל מחוץ לפחנה אל מקום טהור: ויקרא ו ד
5. וידבר משה אל בני ישראל ויצאיו את המקלל אל מחוץ למחנה וינגמנו אותו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יי' את משה: ויקרא כד כג

גליון הש"ס
גמ' מבשרי סבבשרי עדיף ליה. ע"ל דף נב ע"א מוס' ד"ה שכן:

הגהות הב"ח
(א) במשנה חוץ לב"ד רחוק מב"ד שנאמר הולא וכו' אמר אחד:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] רש"י ד"ה צגשמה וכו' אבל פר שוחט ועומד צ"ל שחוט ועומד:

מוסף רש"י

וכשהוא אומר אל מחוץ למחנה בדרשן. בהולאת דשן המוצה והולא את הדשן אל מחוץ למחנה, שאין ת"ל. איני מלמד כלום, דלאנא ידענא דלא מחוץ למחנה מוליאים אותו, דכתיב צפרים הנשרפים אל שך הדשן ומכיו צהו מחוץ למחנה (ויומא סח. וצחחים קה.).